Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 33 (2533) ■ Середа, 21 лютого 2001 року ■ Ціна договірна

СМЕРТІ НА ЛЬОТУ:
або в дорозі, або від кулі кілера

Матеріал на цю тему читайте на 4-й стор.

■ *1802 р. Засновано Баранівський фарфоровий завод (Житомирщина).*

■ *1899 р. Народився актор Дмитро Мілютенко.*

■ *1920 р. Україну повністю визволено від денікінців.*

■ *1925 р. Народився композитор Ігор Шамо, автор багатьох популярних пісень.*

■ *1932 р. Утворено Київську область.*

■ *1984 р. Помер російський письменник, Нобелівський лауреат Михайло Шолохов.*

21 лютого

Обурюватися чи сміятися

Приводом для відвідання Президентом Київського Національного університету ім. Т.Шевченка стало присвоєння Леоніду Кучмі вченою радою цього вузу звання почесного доктора з врученням йому докторських мантії та шапочки, Виступаючи перед студентами Київського національного університету, Леонід Кучма наголосив, що «після багатьох років тупцювання на місці, неузгодженості та взаємних суперечностей україно-російські відносини не просто набули обрисів, а й конкретного змісту». «Наші вічні опоненти, не згодні з усім і вся, — зазначив Л. Кучма, — стверджують, що дніпропетровські домовленості посилять енергетичну залежність України від Росії, а співробітництво двох країн у космічній сфері призведе до участі України в нарощуванні ядерного потенціалу Росії. Читаючи й слухаючи такі сентенції, не знаєш, обурюватися чи сміятися. Що, комусь хочеться, аби українська енергосистема балансувала на критичній межі, аби «Південмаш» випускав замість ракет алюмінієві ложки, а Україна була відома Чорнобилем, київським «Динамо» та горілкою з перцем?».

Прожитковий мінімум — недосяжний стандарт

Ранкове і денне засідання 20 лютого

311 гривень — отакий новий розмір прожиткового мінімуму, запропонований Кабінетом Міністрів України. Заступник міністра праці та соціальної політики Микола Солдатенко, який робив доповідь про проект закону «Про розмір прожиткового мінімуму», насамперед зазначив: за нинішніх економічних умов ця сума — орієнтир, якого треба прагнути.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Акція

Даєш закон!

На сьогодні профспілка вугільників запланувала пікетування Верховної Ради України. Цього разу гірники вимагають прийняти закон про страхові тарифи, без якого не може почати працювати закон про соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві. Держава заборгувала постраждалим на виробництві більш як 614 млн. грн. Саме «нещасний» закон зможе розв'язати проблему регресних виплат. Вугледобувна — «найризикованіша» галузь вітчизняної промисловості щодо травматизму та смертності на робочому місці. Тому шахтарі так зацікавлені в законі, який вони лобіюють.

(Закінчення на 3-й стор.).

Перспективи

300 нових робочих місць

на Вінницькій швейній фабриці «Динамо» заповнили безробітні й випускниці профтехучилищ.

Виручив «динамівців» іноземний інвестор. Німецька фірма «ЛеГо» надала товарний кредит — технологічну лінію — на суму 2,5 мільйона німецьких марок. Довелося ще раз перепрофільовуватися. У новому цеху шиють чоловічі костюми і брюки. На замовлення партнерів і з їхньої сировини.

Співпраця із зарубіжжям, пояснив директор фабрики Олег Антошко, хоч і вимушений крок, але обидві сторони мають від неї вигоду. «Динамо» утрималося на плаву, до того ж отримало сучасне технологічне обладнання. Німці знайшли дешеву робочу силу. Підприємство все одно сподівається на перспективу: розрахувавшись за кредит, стверджує директор, зможуть диктувати партнерам свої умови.

Увага: діти!

Шкільний сніданок — за кошти мера

У столиці для учнів 1—11-х класів загальноосвітніх навчальних закладів, відповідно до розпорядження Київського міського голови Олександра Омельченка, буде організовано безплатне харчування. Щодня вони питимуть молоко та соки з булочками і пряниками. Згідно з документом, до кінця року коштом міськбюджету гарячі обіди гарантовано дітям-сиротам і дітям з малозабезпечених сімей, а дієтичне харчування — хворим дітям, які перебувають на диспансерному обліку.

Я вам пишу...

Глухий. А не чують мене

Дві черепно-мозкові травми і чотири важкі поранення на фронті Великої Вітчизняної далися взнаки: у мене —букет хвороб. Особливо потерпаю від того, що майже позбавлений можливості чути. Медична комісія виписала слуховий апарат, видала рецепт. Всі документи, які дають право на його отримання, було здано до магазину медпрепаратів. Але минуло вже дев'ять місяців, а апарата немає. І відповідають завжди одне: «Апаратів немає, черга — тисяча осіб». Те, що я — інвалід Великої Вітчизняної війни І групи, вони й чути не хочуть. Але ж я маю право на безплатне і позачергове отримання слухового апарата.

З екранів телевізорів постійно кажуть, що інвалідів обслуговують позачергово. А нашому чиновнику все байдуже. Йому не болить...

Борис ЗІНЧЕНКО.

Часів Яр
Донецької області.

Світ про Україну

«Шпігель» оприлюднив свої висновки

Впливовий німецький тижневик «Шпігель» у номері за 19 лютого повідомив, що провів власну експертизу «плівок Гонгадзе» — у Берлінському центрі загального мовознавства. Висновки німецьких фахівців такі: неможливість суто технічної підробки; голоси осіб, що беруть участь у розмовах, з «акустично-фонетичної та сигнально-фонетичної точок зору» дуже схожі на голоси, надані для порівняльного прослуховування. Також у статті (її виклад подала агенція «Укроп», партнер радіостанції «Німецька хвиля») йдеться про Юлію Тимошенко. Її названо «нафтовою принцесою», котра намагалася боротися з тіньовою економікою. «Шпігель» пише, що «колишній радянський функціонер Кучма» оточив себе особами, які поділили зони впливу в українській економіці. В матеріалі фігурують прізвища Олександра Волкова, Григорія Суркіса, Андрія Деркача та Віктора Пінчука. **(Добірку «Світ про Україну» читайте на 3-й стор.).**

■ *Україна виплатила МВФ у рахунок обслуговування боргу 11 мільйонів доларів.*

■ *Виробництво вітчизняних сталевих труб у січні цього року зменшилося на 34,8% порівняно з груднем минулого року.*

■ *Рівень безробіття у країні становить 4,2%, повідомив Держкомстат.*

■ *Холдингова компанія «АвтоКрАЗ» (Кременчук) бере участь у міжнародному тендері на постачання великотоннажних автомобілів для Іраку.*

P. S.

Прожитковий мінімум — недосяжний стандарт

Ранкове і денне засідання 20 лютого

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Водночас співдоповідач, голова Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці Валентина Гошовська розкритикувала позицію урядовців, оскільки на базі цього соціального стандарту мають обчислюватися державний і місцеві бюджети, рівень пенсійного забезпечення. Окрім того, на думку співдоповідача, потрібно змінювати і рівень оподаткування, оскільки мінімальна зарплата в 10 разів перевищує неоподатковуваний мінімум.

Власне, на цьому наголошували майже всі народні обранці, які виступали в обговоренні проекту закону. На їхню думку, уряд повинен подавати проект цього закону для затвердження парламентом разом з проектом державного бюджету. Потім народний депутат Наталя Вітренко ознайомила народних обранців із пропонованими змінами до закону «Про пенсійне забезпечення».

Проте, схоже, на обговоренні цих законопроектів позначилася політизація залу, оскільки, за традицією, на ранковому засіданні пролунав ряд заяв, які несли критичний заряд. Так, народний депутат Володимир Філенко від імені фракції Народного руху України та «Реформи—Конгрес» обгрунтував необхідність звіту Генерального прокурора. Співголова фракції «Яблуко» Михайло Бродський вважає: криза насамперед існує в парламенті, а тому він запропонував створити «круглий стіл», за який хоче посадити політичних опонентів для розв'язання цієї кризи. А голова фракції «Батьківщина» Олександр Турчинов переконаний: парламентська більшість сьогодні припинила своє існування.

Водночас відбувся ряд змін у депутатських групах і фракціях. Так, новообраний народний депутат Анатолій Волок увійшов до фракції Народно-демократичної партії. Народні обранці Олег Литвак і Віктор Розвадовський поповнили лави об'єднаних соціал-демократів, яких натомість покинув Ігор Пилипчук. А Дмитро Гнатюк перейшов із фракції «Батьківщина» до депутатської групи «Трудова Україна».

Володимир КОРОЛЮК.

Фотофакт

Біля будинку Одеської обласної прокуратури відбулося пікетування. Учасники акції вимагали правди у справі зникнення Гонгадзе.

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Юридично більшість у повному складі

У четвер, 22 лютого, парламентська більшість планує обрати нового координатора на період сьомої сесії Верховної Ради.

Поки що названо дві кандидатури. Зокрема, депутатська група «Трудова Україна» та фракція НДП запропонували Голову Верховної Ради України Івана Плюща, а депутатська група «Відродження регіонів» — лідера «трудовиків» Ігоря Шарова.

Коментуючи цю пропозицію в інтерв'ю журналістам, Іван Плющ висловився за зміну графіка роботи координаційної ради більшості: проводити її засідання не в понеділок перед погоджувальною радою, а в середу о 14.30 напередодні дня голосування.

Глава парламенту запевнив, що на сьогодні парламентська більшість юридично існує і діє у повному складі. «Я не бачив жодної заяви від депутатів про вихід з парламентської більшості, — сказав І. Плющ, — і, як я знаю, у нинішнього координатора більшості О. Карпова їх теж нема». На погляд Голови ВР, у більшості є «серйозні розходження» з тими представниками політичних сил, які увійшли до Форуму національного порятунку. Тому депутати мають визначитися: якщо вони не визнають більшості, то повинні вийти з неї, наголосив І. Плющ. І залежно від того, скільки депутатів залишиться у більшості, й можна буде казати про її дієвість.

Юліана ШЕВЧУК.

Складно ділити, коли всього замало

Два дні працювала сесія міськради Миколаєва, обговорюючи проект міського бюджету, але жодну із запропонованих постанов не було прийнято. Головуючому нічого не залишалося, як закрити сесію.

Коментуючи те, що сталося, міський голова Володимир Чайка звинувачав у деструктивній позиції депутатів-комуністів та депутатську групу «Моє місто», які «прагнуть реалізувати свої політичні амбіції, враховуючи наближення наступних виборів».

У свою чергу опозиція не сприйняла розкладені «по полицях» витрати бюджету, у тому числі на соціальну сферу, зарплату, комунальне господарство тощо, вимагаючи їх збільшення, проте не пропонувала механізмів, як при цьому не вийти за контрольну цифру 142,7 мільйона гривень доходної частини бюджету.

Хоч би як там було, а сьогодні Миколаїв живе без свого головного фінансового документа та відчутно пасе задніх.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Регіон: політичний спектр

У кожної партії свій «діалект»

Народний рух України, колись потужна сила, втрачає свій вплив. Одна з причин, як видно з результатів опитувань, поява ще однієї політичної сили на теренах Рівненщини — Українського Народного Руху (УНР). Нині симпатії електорату розподілилися між двома рухами майже порівну.

Обидва рухи мають часописи: НРУ — «Нову Волинь», УНР — «Волинь», через які можуть впливати на електорат. Свої видання мають народні демократи («Народна газета»), ДемПУ («Демократична Рівненщина»), СПУ («Рівненський діалог»). Але це не означає, що обласні організації інших політичних партій не мають виходу в інформаційний простір. Скажімо, обласна організація партії «Батьківщина» свою діяльність широко висвітлює у тижневику «Рівненський кур'єр».

Цікаво, що на Рівненщині, де протистояння між лівими і правими до 1998 року було яскраво виражене, спостерігається створення ситуативних блоків із, здавалося б, крайньо полярних політичних сил. На минулих виборах до парламенту комуністи і рухівці намагалися домовитися про формування складу виборчих комісій. Нині спостерігається новий подібний ситуативний блок соціалістів з УНА-УНСО під час проведення акції «Україна без Кучми». Такі об'єднання наштовхують на думку про нівеляцію ідеології в періоди загострення політичної кризи і жорсткої боротьби за владу.

Активізація роботи тих партій, які програли на виборах у 1998 році і яким удалося впродовж двох останніх років розгорнути свої структури в районах, дала можливість дещо зрівняти симпатії електорату, що, схоже, штовхатиме їх на блокування на наступних виборах до парламенту у 2002 році. Першою ластівкою такого блокування на Рівненщині було передвиборне об'єднання «Погориння», до якого увійшли обласні організації партій центристського і правоцентристського спрямування: НДП, «За красиву Україну», Партії регіонального і економічного відродження, Української християнсько-демократичної партії, Партії праці, Республіканської християнської партії, Ліберальної партії України та Ліберальної партії (оновленої), а також кілька громадських організацій

Загалом на Рівненщині зареєстровано обласні організації 50 політичних партій (більш як половина з них існують формально, бо не мають ні людських, ні фінансових ресурсів, а відтак і організаційних структур. Показово: на виборах до Верховної Ради брали участь близько 25 політичних партій, а на президентських 1999-го — 35). Найструктурованіші з них — СДПУ(о), ДемПУ, партія «Демократичний союз», АПУ. А найближчим часом, схоже, матиме свої осередки в усіх районах та містах Рівненщини й УНР. Проте різні соціологічні дослідження свідчать, що довіра до політичних партій у населення дещо знизилася.

Олександра ЮРКОВА.

Про особливості комерційної таємниці

Наприкінці минулого тижня члени парламентської фракції «Реформи і порядок» скликали прес-конференцію, щоб висловити стурбованість з приводу підписання у Дніпропетровську україно-російського Меморандуму про паралельну роботу двох енергосистем.

Загальну думку членів прес-конференції озвучив екс-глава зовнішньополітичного відомства України Борис Тарасюк: україно-російські домовленості свідчать про очевидні поступки. Запитання — чиї, мабуть, недоречне: звісно, України.

А коли так, то до коментарів про коефіцієнт корисної дії паралельної роботи двох енергосистем варто прислухатися. Бо підтримка українського Президента російським, то як кажуть, приватне. А «сватання» енергосистеми, на яку витрачає свої гроші кожний громадянин, — це вже справа суспільна. І що такий акт відбувся, мало б усіх надихати — через нестачу електроенергії і брак відповідної частоти наша економіка зазнає колосальних збитків. Але яких саме збитків, нам не кажуть, і що чекати від цього «енергетичного шлюбу» — невідомо.

Тим часом народний депутат Віктор Пинзеник зазначає, що такі вразливі зобов'язання український уряд не взяв би, якби на нього не тисла політика. Адже купувати енергоресурси пропонують на комерційних засадах!

У логіці йому не відмовиш. Співпраця на таких засадах з російською МЕК «Ітера» вже призвела до перебоїв у постачанні природного газу для наших теплоелектростанцій. Стрімке подорожчання енергоносіїв спричинило зростання собівартості електроенергії до рівня, коли вона перестає бути конкурентоспроможною на внутрішньому і зовнішньому ринках. Підприємства АТ «Західенерго», які вважаються українським «вікном» в Європу, не виняток.

— У цьому і є особливість комерційної таємниці, — наполягає голова парламентського Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Олександр Гудима, — саме їх мережі через сполучення з європейською системою цікавлять росіян якнайбільше.

І з ним солідарні чимало інших законодавців.

Тінь батька приватизації

Та і як спекатися цієї думки, якщо текст меморандуму з російського боку підписав Анатолій Чубайс — батько російської приватизації і натхненник добре знаних її схем. Вмикайте уяву. Оптовий ринок електроенергії, який потерпає від нестачі живих грошей, не здатен буде вчасно погашати заборгованість за перетік російської електроенергії і за оплату російського природного газу для Бурштинської і Добротворської теплових електростанцій. Зрештою, роз'єднували енергосистеми в 1998 році саме з цих причин. Дешева електроенергія, з якою наша генерація не зможе конкурувати ані на внутрішньому, ані на зовнішньому ринках, виконуватиме ту саму функцію, що й дорогий газ, — штовхатиме українську енергетику до боргової ями. І рано чи пізно постане питання про приватизацію українських енергогенерувальних станцій кредитором. Цього, зрештою, він і прагне. На це вказує самий текст меморандуму, каже Олександр Гудима, який відтворює зміст відомого документа про стратегію енергетики Росії до 2020 року. Додам від себе: і той факт, що переговори про транзит російської електроенергії на Захід (в обхід України) РАТ ЄЕС веде з представниками «Бєленерго».

Підписав чи підмахнув?

Хоч як дивно, з українського боку текст меморандуму підписав міністр палива та енергетики Сергій Єрмилов. Дивно, бо меморандум все-таки не є міжурядовою угодою. Дехто стверджує, що повноважень від уряду він на те не мав. Подейкують, підписав — як підмахнув.

А цими вихідними міністр пошкодував навіть, що довкола підтексту меморандуму розгорнулися неабиякі політичні пристрасті.

З одного боку, Прем'єр-міністр вітає меморандум, бо «чим глобальніша система, тим вона надійніша». З другого боку, голова Комітету з питань економічної політики управління народним господарством, власності та інвестицій Олексій Костусєв запевняє, що «об'єднання» енергосистем вигідне всім, але не пояснює, чому. Олександр Гудима раптом звинувачує пана міністра в лукавстві. А сам Сергій Єрмилов удає, що знає якусь військову таємницю, бо його заява про те, що нашій економіці «бракує генерації», нагадує сценку допиту Хлопчиша-Кибальчиша. Про причини, чому його відомство пустило на самоплив боротьбу з втратами електроенергії в мережах обленерго, зрештою, який ринок він обстоює сьогодні — централізований чи децентралізований, — анічичирк.

Військових таємниць, зрозуміло, в україно-російських відносинах не бракує. Але, схоже, комерційні таємниці мають не меншу вагу, ніж військові. І там, де вони з'являються, одразу спалахують політична тріскотня та спекуляції. То, може, ми все-таки дочекаємося від міністра палива та енергетики Сергія Єрмилова відповіді хоча б на одне запитання: чому ані в парламенті, ані в уряді ніхто в очі не бачив техніко-економічних обгрунтувань такого важливого кроку, як паралельна робота двох енергосистем?

Сергій ВЛАД.

 Енергетика

«Тепле» питання: брати чи не брати?

На добудову двох енергоблоків Хмельницької та Рівненської АЕС Україна має намір виділити цього року за рахунок цільової надбавки до тарифу 617 млн. грн. Їх будівництво було зупинено відповідно до мораторію, ухваленого Верховною Радою 1990 року. Блоки вступають в дію як такі, що заміщають Чорнобильську АЕС. На думку експрем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка, Україна в змозі самотужки фінансувати завершення будівництва енергоблоків, не залучаючи кредитів Європейського банку реконструкції та розвитку.

Виплата за цими кредитами, вважає В. Пустовойтенко, буде з часом «надто великим навантаженням» на українську економіку, бо за теперішніх низьких розрахунків за електроенергію кредити, отримані від ЄБРР, доведеться обслуговувати за рахунок державного бюджету. Уряд України поки що не прийняв остаточного рішення про доцільність залучення коштів ЄБРР для добудови 2-го блока Хмельницької та 4-го блока на Рівненській АЕС.

 Актуально

Країною блукає привид «коров'ячого сказу»

Урядовий комітет з реформування аграрного сектора та з питань екології і надзвичайних ситуацій переймався проблемами «коров'ячого сказу». На черговому засіданні було ухвалено проект постанови про затвердження програми невідкладних заходів щодо запобігання, діагностики і ліквідації проявів захворювання великої рогатої худоби на губчастоподібну енцефалопатію та інші пріонні захворювання на території України в 2001 — 2010 роках. Документ обіцяє запровадити загальнодержавну нумерацію ВРХ, облік та контроль закордонних корів та бичків, закуплених у попередні роки, їх спадкових ліній. Також проводити діагностику на губчастоподібну енцефалопатію під час планового забою або загибелі тощо.

Науковці схиляються до думки, що саме після «дегустації» м'яса «скажених» тварин людей уражає один з варіантів хвороби Крейцфельда-Якоба. Вона викликає в інфікованих необоротні перетворення у головному мозку. Через деякий час настає втрата розуму і смерть. Тому і варто поставити на контроль хвостатих.

Чи своєчасний захід? Ймовірно, країною вже блукає не лише привид інфекції. Свого часу заможні аграрні господарства активно поповнювали свої ферми голландськими та німецькими корівками. А ветеринарні служби, перевіряючи склади-холодильники підприємницьких структур, не раз знаходили в них м'ясо та м'ясопродукти невідомого походження.

Песимістичні припущення підсилила розмова з завідувачем відділу патоморфології центральної науково-дослідної лабораторії Донецького медичного університету професором Валерієм Шлоповим. Він стверджує, що під час розтину тіл ним було виявлено кілька випадків, підозріло схожих на хворобу Крейцфельда-Якоба. За його словами, прямих аргументів, що саме м'ясо заражених тварин спричинило інфікування, немає. В Україні реактиви, за допомогою яких можна було б це довести, відсутні. Але є побічні докази. Один з них —молодий вік померлих (класична хвороба Крейцфельда-Якоба уражає людей після 60). В організмі цих людей відбулися зміни, притаманні губчастоподібній енцефалопатії: мозок дірочками, наче губка (звідси — і назва хвороби). Пріонні інфекції, стверджує Валерій Геннадійович, страшніші за СНІД. Якщо 15 відсотків інфікованих синдромом імунодефіциту не захворіють ніколи, то тут смертність стовідсоткова.

Галина КВІТКА.

 Фотофакт

Двірники зустрічають запізнілу зиму у всеозброєнні. Досі у трьох областях України тривають роботи з відновлення електропостачання населених пунктів і АТС, знеструмлених сильними снігопадами.

Фото Дмитра ГАВРИША.

 Спорт

Події та результати

Футбол. Учора у тренувальному центрі київського «Динамо» з журналістами зустрічався президент ФФУ, народний депутат України Григорій Суркіс. Він розповів про свої недавні відвідини штаб-квартири ФІФА у Швейцарії.

До речі, позавчора на адресу ФФУ надійшла телеграма від президента ФІФА Йозефа Блаттера. У ній він повідомляє, що прийняв запрошення і відвідає Україну 23—25 березня.

Прихильники київського «Динамо» мають чудову нагоду зустрітися зі своїми улюбленцями. Сьогодні о 15.00 на динамівському стадіоні розпочнеться товариський матч господарів з болгарським клубом «Локомотив»(Софія), за який раніше виступав півоборонець чемпіона України Георгій Пеєв. Вхід на стадіон безплатний.

Товариський матч збірних. Узбекистан — Білорусь. 2:0.

 Світ про Україну

Європа занепокоєна

У країнах Північної Європи з великим занепокоєнням стежать за перебігом подій в Україні, одній з найбільших держав континенту. Раніше провідна шведська ранкова газета **«Дагенс нюхетер»** опублікувала матеріал під назвою «Масові протести проти президента України». В ньому йдеться, що протести в Києві та інших містах країни виникли після того, як було знайдено труп опозиційного журналіста Георгія Гонгадзе, і посилилися внаслідок відомого "касетного скандалу". Газета наводить також слова Леоніда Кучми про те, що касета — фальшивка, а демонстрації інспірували його політичні противники.

Минулих вихідних преса Фінляндії помістила детальніші матеріали на цю тему. В них повідомляється про заяву Президента України, який попередив, що внаслідок демонстрацій опозиції на країну чекають великі потрясіння. Детальніше розповідається безпосередньо про справу Георгія Гонгадзе, котрий очолював опозиційну газету в Інтернеті, та про касету, де начебто записано розмову президента стосовно долі журналіста.

Газета **«Хювюдстадсбладет»** повідомляє, що Міжнародний інститут преси (IPI) отримав пропозицію дослідити автентичність згаданої касети. Сказано також, що Європейський союз звернувся до української влади із закликом провести відкрите та ґрунтовне розслідування справи про вбивство Георгія Гонгадзе.

Фінська преса зазначає, що ситуація в Україні ще більше ускладнилася після зняття з посади заступника глави уряду Юлії Тимошенко та її затримання у зв'язку з обвинуваченнями у даванні хабарів і ухилянні від сплати податків. Газети наводять слова Тимошенко про те, що її переслідують з політичних мотивів і вона тепер відкрито стала в опозицію до президента Леоніда Кучми.

Поки що місцеві газети здебільшого обмежуються викладенням фактів і повідомлень, що надходять від міжнародних агентств (Рейтер, Франс Пресс та інших), а також від своїх власкорів, які працюють у країнах Східної Європи. Гадаємо, проте, що невдовзі з'являться й коментарі.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

Непідкупні, непродажні...

Боннська прокуратура припинила тринадцятимісячне розслідування за підозрою у зловживанні партійними фінансами екс-канцлера Гельмута Коля. Обвинувачення в корупції та продажності очолюваного ним у ті часи консервативно-ліберального уряду визнано неспроможними.

І саме вони стали головною причиною широкої кампанії проти цього авторитетного політика. Його, зокрема, обвинувачували в тому, що в 1991 році федеральний уряд отримав як пожертвування хабарі від торгівців зброєю розміром 220 млн. марок за дозвіл продати Саудівській Аравії бронетранспортери. Передбачалося, що німецькі зброярі й були таємними спонсорами, імена яких відмовився назвати Коль. Після перевірки документів експерти дійшли висновку, що оборудка була легальна.

Коля обвинувачували і в тому, що в 1993—1998 рр. він оприбуткував 2 млн. анонімних пожертвувань для ХДС, але не зареєстрував їх, як належить. Казначеї партії помістили гроші до «чорної каси». Проте противники Коля запідозрили, що частину грошей він поклав до власної кишені. Перевірка показала, що всі їх було витрачено на потреби ХДС. Крім того, Коль сповна покрив витрати своєї партії, оштрафованої Бундестагом на 8 млн. марок за неправильне зберігання пожертвувань, у т. ч. вклав майже мільйон особистих грошей, заклавши свій будинок. Комісія виправдала екс-канцлера і в придуманій історії з корупцією, і в більшості інших висунутих обвинувачень. Чужих грошей він не відмивав, від сплати податків не ухилявся, пожертвування в особистих цілях не використовував. Винен він лише перед своєю партією, бо неправильно оформляв гроші спонсорів. Тепер екс-канцлер змушений буде оплатити витрати — грошовий штраф 300 тисяч марок як примусовий благодійний внесок на богоугодну справу, наприклад, ремонт собору або лікування інвалідів. Верховна прокуратура в Кельні з цим погодилася, готові затвердити рішення міністерство юстиції землі Північний Рейн—Вестфалія, в компетенції якого перебувало розслідування, інші інстанції.

Проте опоненти Коля досі переконані, що справа нечиста, і вимагають запросити його на засідання парламентської комісії, яка розслідує фінансовий скандал у ХДС, щоб змусити все-таки назвати імена спонсорів. А «зелені» обіцяють підкинути у вогонь дров, натякаючи, що в них достатньо підстав, щоб «зайнятися» Колем.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

 У номер

Київ

Даєш закон!

(Початок на 1-й стор.).

Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, що спричинили втрату працездатності» було прийнято Верховною Радою ще восени 1999 року. Його «запуск» намічався на 1 січня 2001 року. Але на день старту його усунули від польоту.

У грудні 2000 року парламент вирішив перенести терміни дії базового закону про державний соцстрах від нещасного випадку на виробництві на 1 квітня 2001 року.

Закон цей буксує через відсутність супутнього законопроекту про страхові тарифи на цей вид страхування. (Саме від нього залежить наповнення фонду.) Двічі його обговорювали у Верховній Раді, але консенсусу в поглядах парламентаріїв і Кабінету Міністрів так і не було досягнуто.

По-перше, народні депутати засумнівалися в доцільності солідарної системи страхування і пропонували передати його приватним страховим компаніям. По-друге (і це, мабуть, було основне в дискусії), парламентарії наполягли, щоб об'єктом нарахування страхових тарифів був не обсяг реалізованої продукції, як пропонував Кабмін, а фонд оплати праці (0,5%). На думку депутата Сергія Терьохіна, йдеться про запровадження ще одного податку. А це справа державної ваги, і тому фонд —збиральника цього податку — має затверджувати парламент.

Парламент не проти прийняти закон про страхові тарифи, але тільки з чітким фінансово-економічним обґрунтуванням Кабінету Міністрів. Інакше закон не працюватиме, і можливо, що шахтарі завтра звинуватять законодавців у популізмі.

Берлін

Канцлер не в захваті

Канцлер Німеччини Герхард Шрьодер стримано відреагував на недавні удари авіації США та Англії по цілях в Іраку. Він заявив, що у німецького уряду ці акції занепокоєння не викликають. За словами канцлера, основою близькосхідної політики має бути забезпечення безпеки Ізраїлю. Водночас, додав Шрьодер, не можна допустити проявів солідарності арабського світу із Саддамом Хусейном.

Москва

Росія подала свій варіант

Міністр оборони Росії Ігор Сергєєв подав генсекові НАТО Дж. Робертсону плани створення системи нестратегічної європейської оборони. Росіяни стверджують, що їхній варіант економічніший і практичніший від американського. Росія хотіла б заручитися підтримкою США у питанні створення системи європейської оборони, проте поки що неясно, в чому відмінність російського проекту.

Сараєво

Боснія зміцнює кордони

Боснія і Герцеговина робитимуть кроки для скорочення потоку нелегальних іммігрантів. Новостворена прикордонна служба, що перебуває під наглядом ООН, має перебрати у місцевої поліції функції прикордонного контролю на всіх 400 КПП. Однак втілення в життя цих планів спізнюється на кілька місяців через брак коштів. За даними ООН, майже 50 000 мігрантів за останній рік використовували Боснію у спробі потрапити на Захід.

Лос-Анджелес

Помер Стенлі Крамер

На 88-му році життя помер відомий кінорежисер і продюсер Стенлі Крамер. За піввіку роботи в кіно він створив 16 кінофільмів, удостоєних премії «Оскар». Найвідоміші його стрічки — «Нюрнберзький процес», «Корабель дурнів», «Благослови дітей і звірів», «Цей шалений, шалений, шалений світ», «Оклахома як вона є».

Фотофакт

Два тижні об'єднаний аварійно-рятувальний загін МНС України надає допомогу громадянам Індії, постраждалим від землетрусу. Без вихідних працюють лікарі польового шпиталю, який дислоковано в місті Бхачау.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото Анатолія ЛИСЕНКА (УКРІНФОРМ).

Смерті на льоту:
або в дорозі, або від кулі кілера

Депутатські рахунки

Повернутися до цієї сумної сторінки в історії українського парламентаризму нас спонукали трагічні загибелі ще двох народних депутатів — Юрія Кононенка й Олександра Ємця. Ми не збираємося щось дописувати до образу загиблих обранців ВР різних скликань хоча б тому, що про парламентаріїв за життя електорат каже стільки усякого, що по смерті залишається дотримуватися відомої мудрості «Про покійника — або добре, або нічого». І так само не ставимо собі за мету «істинно в останній інстанції» вказувати на причини й винуватців загибелі цих людей, чи лишень ревізувати висновки офіційного слідства або додавати невідомі досі нові обставини трагедій.

Та не маємо права, пом'янувши їхні душі, не помічати й того, що остання дорога у вічність багатьох народних обранців позначена запитальними знаками, сумнівами й підозрами, котрі офіційному слідству остаточно розвіяти не вдалося. Мовчати про це — означає змиритися з тим, що, обираючи співвітчизника до представницького органу влади, перемацуємо його кісточки, а проводжаємо передчасно у вічність німо і спокорено...

За останні десять років майже п'ятдесят народних депутатів ВР різних скликань відійшли у Вічність (точнішої цифри смертності депутатів отримати не вдалося, та й чи веде хтось таку специфічну статистику?). Не менш як тридцять парламентаріїв не стало за цей час зі складу «зіркової» парламентської команди ВР XII скликання, яка узаконила суверенітет і незалежність України. Більшість померла від хвороб, насамперед сердечних (ось і міркуйте, чи легкий депутатський хліб), чимало загинуло трагічно. Зокрема, дорожньо-транспортні пригоди забрали життя:

— **Якова Михайловича Аптера**, директора Керченського металургійного заводу, н/д від Керченського в/о № 246 (АРК);

— **Василя Никифоровича Саніна**, генерал-лейтенанта, заступника начальника внутрішніх військ МВС, н/д від Жовтневого в/о № 368 Харківської області;

— **Бориса Павловича Мельника**, екс-заступника голови Комісії ВР з питань планування, бюджету, фінансів і цін, н/д від Таратутинського в/о № 314 Одеської області.

Після завершення депутатських повноважень за загадкових обставин обірвалося життя ще одного одесита — **Юлія Марковича Мазура**, головного редактора однієї з найпопулярніших у Причорномор'ї газет...

Задовго до цього — в лютому 1992 року у вогні власного помешкання загинув відомий тележурналіст і парламентарій **Вадим Леонідович Бойко**.

Кулі кілерів вкоротили життя **Вадима Петровича Гетьмана** і **Бориса Степановича Олійника** (обидва уже були екс-депутатами).

У прямому розумінні нещасливим виявилося число «тринадцять» для депутатського корпусу ВР тринадцятого скликання. У 1994—1998 роках із життя пішло дев'ять народних обранців. Причому чотири з них загинули трагічно:

— 7 жовтня 1995 року автоаварія обірвала життя **Василя Мироновича Корнелюка**, н/д від Старовижівського в/о № 72 Волинської області;

— 16 травня 1996 року на одеській автотрасі потрапили в автоаварію і загинули водночас **Сергій Дмитрович Драгомарецький** та **Михайло Михайлович М'ясковський** — народні обранці від Одеської області;

— 3 листопада 1996 року в Донецькому аеропорту кілери розстріляли народного депутата від Волновахського в/о № 148 **Євгена Олександровича Щербаня** та його дружину.

За рік до завершення повноважень ВР нинішнього третього (XIV) скликання «кістлява» зібрала серед депутатів не менший скорботний ужинок — із життя вже пішло дев'ять парламентаріїв. Чотири з них загинули трагічно — два від куль і два в автоаваріях:

— 12 серпня 1998 року внаслідок необережного поводження зі зброєю куля обірвала життя **Олега Сергійовича Кухарчука**, н/д від округу № 101 Кіровоградської області, до обрання депутатом — голови правління АТ «Укргаззбут»;

— 25 березня 1999 року на трасі загинули народний депутат трьох скликань, лідер НРУ **В'ячеслав Максимович Чорновіл** і його водій;

— 22 січня 2001 року в робочому кабінеті харківської фірми «Лоск» знайдено зі смертельним вогнепальним пораненням н/д від в/о № 181 **Юрія Савича Кононенка**;

— через шість днів — 28 січня в автоаварії загинув народний депутат трьох скликань **Олександр Іванович Ємець**.

У ході журналістського розслідування ми наголошуємо на найрезонансніших і найзагадковіших випадках загибелі народних обранців. Нагадаємо і про вже майже забуті версії тих трагічних подій, і про нові. Спробуємо розповісти і про перебіг ще не завершеного слідства у кримінальних справах за фактами загибелі парламентаріїв (звісно, це буде далебі об'єктивніше, якщо нам у цьому посприяють самі слідчі).

Окрім того, маємо на меті торкнутися і теми смертності, зокрема загибелі депутатів місцевих рад, котрі, як відомо, не захищені статусом недоторканності. Наші власні кореспонденти уже працюють у цьому напрямі. Користуючись нагодою, просимо представницькі органи на місцях, а насамперед обласні ради народних депутатів, надати нам у цьому допомогу хоча б повними статистичними даними про смертність народних обранців за останнє десятиріччя.

«Партійне золото», наручники, вибух...

Із досьє «ГУ»

***Вадим Леонідович Бойко**, 1962 р. н., безпартійний, Кременчуцький-Автозаводський в/о № 320 (Полтавська область). Старший редактор Головної редакції програм для молоді Українського телебачення, заступник голови Комісії ВР з питань гласності та засобів масової інформації. 12 лютого 1992 року найдений мертвим у вигорілій квартирі у Києві, що по вулиці Довженка.*

ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ

252601, м.Київ-11, вул.Різницька, 13/15
((044) 290-10-20, факс 290-26-03

"19" квітня 2000 року №04/1-6364-92

На №_____ від "___" _______ 2000 __ року

[redacted]

Генеральною прокуратурою України розглянуті Ваші скарги на необ'єктивне розслідування кримінальної справи за фактом смерті народного депутата України Бойка В.Л. та її необгрунтоване закриття, які надійшли з Верховної Ради України.

Вивченням матеріалів справи встановлено, що її порушено 15 лютого 1992 року прокуратурою Радянського району м.Києва за фактом пожежі в квартирі № 28, будинку № 14б по вул. О.Довженка у м.Києві та загибелі Бойка В.Л. за ознаками злочину, передбаченого ч.3 ст.220-1 КК України – порушення правил пожежної безпеки.

Прокуратурою м.Києва проведено ретельне розслідування, у ході якого встановлено, що смерть Бойка В.Л. сталася в результаті нещасного випадку внаслідок неналежного зберігання ним нафтопродуктів (бензину).

З огляду на викладене, 26 червня 1997 року кримінальну справу закрито на підставі п.2 ст.6 КПК України – за відсутністю складу злочину.

Дане рішення грунтується виключно на фактах та конкретних матеріалах, здобутих слідчим і оперативним шляхом під час розслідування справи, у тому числі і висновках численних судових експертиз, проведених висококваліфікованими фахівцями.

Генеральна прокуратура України підстав для скасування постанови про закриття кримінальної справи не вбачає.

Заступник Генерального прокурора України — **С.Винокуров**

Про загибель Вадима було сказано багато. Не лише тому, що його знали як популярного тележурналіста й одного з наймолодших народних депутатів. Вразили обставини трагедії — вибух у квартирі, пожежа, обгоріле тіло...

Навіть через роки, коли суспільство пройшло крізь серію замовницьких убивств і цілих міжкланових війн зі смертями «усіх жанрів», обставини смерті Вадима не позбавлені ореола загадковості.

Версій загибелі Вадима виникло багато. Першу, попартійному категорично, підкинув керівник держави Леонід Кравчук, який одразу привселюдно заявив, що причиною трагедії став вибух телевізора. Ця заява зробила своє, люди обізнані зорієнтувалися: чи можуть правоохоронні органи піти у розслідуванні справи врозріз із думкою першої особи держави?

Заява підштовхнула до оприлюднення версій і інших політиків та колег Вадима по перу. Смілива позиція одного з ведучих телепрограми «Гарт» Вадима Бойка підказувала шукати замовників можливого теракту проти нього у його журналістських розслідуваннях. Телекоментатор Валентин Щербачов дав слідству свідчення, що Вадим, повернувшись із Москви незадовго до трагедії, натякнув йому про зустріч з відомими авторами телепередачі «Взгляд» Політковським, Мукусєвим і якийсь сенсаційний матеріал.

Одні казали, що потерпілий начебто «копав» під золото забороненої тоді компартії, інші кивали на КДБ.

Як згодом у розмові з автором цих рядків стверджуватиме керівник слідчої бригади прокуратури Києва Олександр Місюренко, і Політковський, і деякі інші відомі москвичі повідомили, що Вадим з ними про загрозу його життю чи сенсаційні матеріали мови не вів. Це встановили послані до Москви київські слідчі.

— Коли закриваєш останню сторінку кримінальної справи, порушеної за фактом загибелі Вадима Бойка, не можеш позбутися подвійного почуття.

Як колишній слідчий, не маю підстав звинувачувати оперативно-слідчу бригаду, адже вона виконала колосальний обсяг роботи. Та матеріали справи мене сповна не переконали, що Вадим загинув від нещасного випадку, і, водночас, підтверджень інших версій у справі також немає, — розповідає земляк Вадима, народний депутат від того самого Кременчука Григорій Омельченко. — Вадим, як і я, розробляв тему вивезення за кордон партійного золота. Під час перебування на XXVII з'їзді КПРС мені вдалося здобути архівні матеріали, які свідчили про це. Незадовго до смерті Вадим шукав зі мною зустрічі з цього приводу, телефонував додому, на роботу, я через працівників редакції «Независимости», з якою підтримував тісні контакти, залишав йому свої координати, однак зустрітися не вдалося.

Не забуваймо й іншої «вибухонебезпечної» теми. Тоді я отримав дані про екстрене виготовлення в одній із колоній у Донецькій області напередодні так званого серпневого путчу 1991 року кількасот тисяч наручників. Як мені повідомили, ці матеріали, буцімто переді мною, передавали Вадиму Бойку...

Додамо, що було й кілька інших обставин, котрі безпосередньо могли вказувати на вчинення проти депутата теракту. Сусідка Вадима Тетяна С. в інтерв'ю одній із газет розповіла, що під час пожежі у його квартирі бачила під дверима якусь «коробку з дротиками», котра могла бути вибуховим пристроєм.

Журналіст «Вечірнього Києва» провів аналогії того, що сталося у квартирі покійного, з дією напалму — страшної зброї, знайомої йому з часів служби в армії. Слідчі прокуратури Києва підтверджень цим фактам не знайшли, а відтак терористичні версії врешті-решт відкинули.

Один із колишніх працівників СБУ, який просив не називати його прізвища, каже, що коли це й був теракт, то на дуже високому рівні. Він нагадує про тодішню політичну напругу в Україні, про серію вибухів. Ані виконавців, ані, тим паче, замовників ніхто не встановив, і не міг цього зробити. Спецгрупи КДБ чи ГРУ на той час ще не «втратили форми». Такі професіонали не залишали прокурорським слідчим жодного шансу на встановлення істини. Але це аж ніяк не означає, що через десятки років не знайдеться черговий Судоплатов, свідчення-покаяння якого можуть відкрити нові обставини у загибелі Вадима Бойка...

Ще влітку 1992 року мені — одному з небагатьох журналістів — випало гортати томи слідчої справи за фактом загибелі Вадима. Читав висновки 22 найрізноманітніших офіційних експертиз, які дали слідчим підстави стверджувати: у помешканні депутата стався вибух бензину, який зберігався у поліетиленовій каністрі для незайминстих речовин.

Не скажу, що ці експертизи зняли усі знаки запитань в обставинах загибелі депутата. Сумніви посилюються тим, що слідству не вдалося з'ясувати співбесідників Вадима, з котрими він вів розмову про свою майбутню поїздку на автомобілі, запах бензину в квартирі тощо... У квартирі виявлено решти тієї злощасної каністри, але хто наповнив її бензином і звідки взялася фатальна іскра?

«Не було там ніякої каністри. Про це мені одразу після трагедії сказав один із міліцейських чинів», — згадує про події тих років колега Вадима по парламенту Степан Хмара, котрий і досі переконаний, що Вадима прибрала мафія. Мешканець Києва кандидат технічних наук І. Недюха не раз оприлюднював через ЗМІ результати власного «розслідування» обставин загибелі Вадима (з ними можна ознайомитися, зокрема, у «Вечірньому Києві» від 16.04.1993 р., в «Українській молодій» від 10.03.1999 р). У квітні минулого року парламентський Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією звернувся до Генпрокуратури, де вказав, що «Гр. Недюха І. М. обгрунтовує свою версію причин і обставин загибелі Бойка В. Л., наводить дані фізико-технічного характеру, судово-медичної експертизи, хронометражу, які, на його думку, суперечать офіційній версії правоохоронних органів». Генпрокуратура відповіла:(**див. документ угорі**).

Знаємо, що й досі багато хто мало вірить у загибель Вадима від вибуху випарів бензину, а тим паче, від вибуху телевізора. Не вірить у це ні мама Вадима, котра, як десь довелося читати, залишила межі України, ні його сестра.

Але мусимо знати й інше: «крити» висновки десятків вітчизняних експертів, а за ними й слідчих можна або новими обставинами у справі, або результатами інших експертиз, незалежних, до яких тоді ще не прийнято було вдаватися. Інакше залишиться справді покладати надії на сповідь якогось судоплатовця...

Та хоч як, маємо й історичний урок. Після трагедії з Вадимом Бойком журналісти і політики чи не вперше в нашій новітній історії отримали можливість так активно «вторгатися» зі своїми версіями у «табушну сферу слідчих прокуратури». Шкода, що суспільство загалом тоді ще не було готове до контролю за ходом слідства, як це робиться, скажімо, у випадку зі зникненням журналіста Георгія Гонгадзе.

Анатолій БЕНЬ.

Потерпілий начебто «копав» під золото забороненої тоді компартії

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про стимулювання розвитку сільського господарства на період 2001—2004 років

Цей Закон визначає основні засади державної політики на період реформування сільського господарства протягом 2001–2004 років як пріоритетної галузі народного господарства.

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

галузеві нормативні витрати — сума витрат суб'єктів господарювання в процесі виробництва та реалізації сільськогосподарської продукції, визначена на основі суспільно необхідних по галузі нормативних витрат, продуктивності землі і тварин;

заставна ціна (ціна підтримки) — гарантована державою ціна продукції, яка відшкодовує середньогалузеві нормативні витрати та забезпечує мінімальний прибуток, достатній для відтворення виробництва;

знижена кредитна ставка — ставка, яка застосовується при наданні кредитів сільськогосподарським підприємствам у режимі спеціального кредитування;

компенсація кредитних ставок — відшкодування державою частини вартості кредитів, одержаних сільськогосподарськими товаровиробниками за комерційними ставками згідно з договорами;

кредитне забезпечення сільського господарства — система заходів держави, спрямованих на задоволення потреб сільськогосподарських товаровиробників у кредитних ресурсах у визначений період;

норма прибутку — показник, що характеризує відношення прибутку до середньорічної вартості основних та оборотних засобів, включаючи вартість землі;

продукція сільського господарства (сільськогосподарська продукція) — продукція, що виробляється в сільському господарстві та відповідає кодам 01.11 — 01.42 та 05.00.1 — 05.00.42 Державного класифікатора продукції та послуг ДК 016–97;

режим спеціального кредитування — система заходів держави, спрямованих на кредитне забезпечення сільськогосподарських підприємств з урахуванням специфіки їх виробничо–фінансової діяльності;

сільське господарство (сільськогосподарське виробництво) — вид господарської діяльності з виробництва продукції, яка пов'язана з біологічними процесами її вирощування, призначеної для споживання в сирому і переробленому вигляді та для використання на нехарчові цілі;

сільськогосподарський товаровиробник — фізична або юридична особа, яка займається виробництвом сільськогосподарської продукції, переробкою власновиробленої сільськогосподарської продукції та її реалізацією;

сільськогосподарське підприємство (включаючи селянське (фермерське), рибальське та рибницьке господарства) — юридична особа, основним видом діяльності якої є вирощування та переробка сільськогосподарської продукції, виручка від реалізації якої становить не менше 50 відсотків загальної суми виручки.

Стаття 2. Основні засади взаємодії органів державного управління та сільськогосподарських товаровиробників

Пріоритетний розвиток сільського господарства забезпечується шляхом:

підтримання стабільної законодавчої та нормативно–правової бази з метою забезпечення передбачуваних умов розвитку підприємництва в сільському господарстві;

невтручання органів виконавчої влади у вибір форм господарювання та господарську діяльність суб'єктів підприємництва, крім випадків, передбачених законами;

стимулювання розвитку приватного підприємництва;

забезпечення суб'єктам господарювання захисту прав власності на землю, майно та результати своєї праці;

державної підтримки наукових досліджень по створенню та впровадженню нових екологічно чистих ресурсозберігаючих технологій вирощування, поглибленої переробки сільськогосподарської сировини та виготовлення з неї конкурентоздатної вітчизняної продукції;

проведення закупок сільськогосподарської продукції до державних ресурсів;

підтримки сільськогосподарських товаровиробників, інфраструктури аграрного ринку, виробництва стратегічно важливих видів сільськогосподарської продукції, спрямованих на забезпечення продовольчої безпеки держави;

формування цінового, податкового і кредитного механізмів з урахуванням специфіки сільського господарства як галузі з сезонним характером виробництва, уповільненим оборотом капіталу і низькою нормою прибутку;

дотування виробництва продукції тваринництва, рибництва та рибальства, льону;

сприяння розширенню вітчизняної сировинної бази для виробництва тютюнових виробів, а саме введенням обов'язкового використання вирощеної і ферментованої в Україні тютюнової сировини у вітчизняних сигаретах неліцензованих марок, захищених знаком для товарів України;

поєднання обов'язкового і добровільного страхування;

створення умов для забезпечення кредитами сільськогосподарських товаровиробників з урахуванням сезонності виробництва;

сприяння розвитку мережі дорадчих сільськогосподарських служб і системи моніторингу аграрного ринку.

Розділ ІІ. ЦІНОУТВОРЕННЯ ТА ПІДТРИМКА ДОХОДІВ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Стаття 3. Цінова політика і підтримка доходів виробників сільськогосподарської продукції

Цінова політика в сільському господарстві здійснюється на основі вільного ціноутворення у поєднанні з державним регулюванням та підтримкою доходів сільськогосподарських товаровиробників та антимонопольним контролем за цінами на продукцію сільського господарства та матеріально–технічні ресурси (послуги), що ним споживаються.

Для сільськогосподарських товаровиробників, переробних, постачальницьких, обслуговуючих та інших підприємств і організацій ціни на товари, роботи та послуги формуються виходячи з попиту і пропозиції з урахуванням державної підтримки на основі галузевих нормативних витрат і норми прибутку в середньому по народному господарству.

Цінова політика та підтримка доходів сільськогосподарських товаровиробників спрямовуються на забезпечення відтворення виробництва сільськогосподарської продукції на основі запровадження заставних цін (цін підтримки), регулювання доходів через систему державних дотацій та субсидій.

Кабінетом Міністрів України щорічно з 2001 року встановлюється граничний рівень цін (тарифів) на електроенергію, газ і нафтопродукти вітчизняного виробництва, що споживаються сільськогосподарськими підприємствами.

Держава створює систему моніторингу цін на сільськогосподарську продукцію та матеріально–технічні ресурси (послуги), що використовуються в сільському господарстві.

Розділ ІІІ. ПОДАТКОВА ТА БЮДЖЕТНА ПОЛІТИКА

Стаття 4. Оподаткування сільськогосподарських товаровиробників

На період дії цього Закону не вносяться зміни в законодавство, що можуть спричинити збільшення податкового навантаження на сільськогосподарських товаровиробників.

При впровадженні результатів наукових досліджень звільняється від оподаткування фінансування наукових розробок для сільськогосподарського товаровиробництва.

Стаття 5. Оподаткування експортно–імпортних операцій

Звільняються від сплати ввізного мита, оподаткування податком на додану вартість комплектуючі вироби та запасні частини до сільськогосподарської техніки.

Не застосовується стягнення мита та інших податків при ввезенні на митну територію України комплектуючих виробів та запасних частин до сільськогосподарської техніки, засобів захисту рослин і тварин, які не виробляються в Україні, а також при сезонному ввезенні (з 1 лютого по 1 жовтня) дизельного палива.

Стаття 6. Фіксований сільськогосподарський податок

На період до 1 січня 2004 року сільськогосподарські підприємства сплачують фіксований сільськогосподарський податок відповідно до Закону України «Про фіксований сільськогосподарський податок».

Стаття 7. Податок на додану вартість

Встановити, що до 1 січня 2004 року податок на додану вартість при реалізації сільськогосподарської продукції залишається в розпорядженні сільськогосподарських підприємств і використовується для поповнення основних та оборотних засобів.

До 1 січня 2004 року сума податку на додану вартість, що повинна сплачуватися до бюджету переробними підприємствами усіх форм власності за реалізовані ними молоко та молочну продукцію, м'ясо та м'ясопродукти, у повному обсязі спрямовується виключно для виплати дотацій сільськогосподарським товаровиробникам за продані ними переробним підприємствам м'ясо в живій вазі та молоко.

Стаття 8. Збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства

На період до 1 січня 2004 року збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства сплачується відповідно до Закону України «Про збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства».

Стаття 9. Строки виникнення податкових зобов'язань

Для підприємств, що здійснюють поставки матеріально–технічних ресурсів та надають послуги сільськогосподарським товаровиробникам усіх форм власності, та для сільськогосподарських товаровиробників, що здійснюють реалізацію власної сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки, датою виникнення податкових зобов'язань з продажу товарів (робіт, послуг) є дата зарахування коштів від покупця продукції (робіт, послуг) на банківський рахунок платника податків; у разі розрахунків у натуральній формі — дата оприбуткування платником податків продукції (робіт, послуг), отриманої в рахунок оплати за поставлені (реалізовані) товари (роботи, послуги).

Стаття 10. Використання коштів Державного бюджету України на розвиток сільського господарства

Частка видатків Державного бюджету України на фінансування розвитку сільського господарства має бути не меншою 5 відсотків видатків бюджету.

Статті видатків Державного бюджету України щодо фінансування сільського господарства формує безпосередньо Міністерство аграрної політики України виходячи із загальних обсягів бюджетних асигнувань на галузь.

Розділ IV. ОСОБЛИВОСТІ КРЕДИТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Стаття 11. Особливості кредитування сільськогосподарських товаровиробників

Кредитування сільськогосподарських товаровиробників здійснюється в поєднанні загальноприйнятого порядку надання кредитів зі спеціальним режимом кредитування, який враховує особливості ведення сільськогосподарського виробництва та умови проведення економічних і земельної реформ на селі.

Стаття 12. Державна підтримка кредитного забезпечення сільського господарства

Державна підтримка здійснюється на основі механізму кредитного забезпечення сільського господарства, який розробляється Кабінетом Міністрів України.

Складовими механізму кредитного забезпечення сільського господарства є:

визначення обсягів кредитів за рахунок державних ресурсів, які спрямовуються на розвиток сільського господарства;

створення інфраструктури фінансово–кредитного забезпечення сільського господарства;

режим спеціального кредитування, який передбачає за рахунок Державного бюджету України компенсацію ставки за кредитами в розмірі не менше 50 відсотків облікової ставки, встановленої Національним банком України.

Стаття 13. Порядок надання та обліку кредитів, наданих у режимі спеціального кредитування

Для надання та обліку коротко–, середньо– та довгострокових банківських кредитів, наданих у режимі спеціального кредитування, банки відкривають окремі кредитні рахунки. Для здійснення середньо– та довгострокового кредитування можуть відкриватися спеціальні кредитні лінії.

Кредитування здійснюється в напрямах, визначених Кабінетом Міністрів України, через безпосереднє спрямування банками коштів на оплату розрахунково–платіжних документів, поданих позичальниками до сплати.

Авансування виробництва сільськогосподарської продукції для державних потреб здійснюється шляхом перерахування виділених для цього коштів Державного бюджету України на окремі кредитні рахунки позичальників. Авансування оформляється спеціальним договором, який передбачає гарантії поставки продукції.

Стаття 14. Звернення стягнення на земельні ділянки за претензіями кредиторів

Звернення стягнення за претензіями кредиторів на земельну ділянку, що належить громадянинові на праві приватної власності, а також на земельну частку (пай) не допускається, крім випадків, коли вони є об'єктом застави.

Розділ V. СТРАХУВАННЯ РИЗИКІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Стаття 15. Відносини у сфері страхування ризиків у сільському господарстві

Обов'язкове страхування врожаю сільськогосподарських культур і багаторічних насаджень здійснюється державними сільськогосподарськими підприємствами, а стосовно врожаю зернових культур і цукрових буряків — сільськогосподарськими підприємствами всіх форм власності.

Частково страхові платежі по обов'язковому страхуванню врожаю сільськогосподарських культур та багаторічних насаджень компенсуються за рахунок Державного бюджету України у розмірі не менше 50 відсотків витрат, понесених сільськогосподарськими підприємствами.

Розділ VI. МІЖНАРОДНІ ДОГОВОРИ

Стаття 16. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, то застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ VII. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЗАКОНУ

Стаття 17. Обов'язковість урахування положень цього Закону при розробці і прийнятті законодавчих та інших нормативно–правових актів

Положення Закону України «Про стимулювання розвитку сільського господарства на період 2001–2004 років» є обов'язковими при розробленні і прийнятті законодавчих та інших нормативно–правових актів.

Розділ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Дія цього Закону поширюється на правовідносини, які виникли після набрання чинності цим Законом.

3. Визнати таким, що втратив чинність, абзац другий пункту 1 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» з дня набрання чинності цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України:

у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом та прийняти нормативно–правові акти, спрямовані на його виконання, привести свої нормативно–правові акти у відповідність із цим Законом, забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно–правових актів у відповідність із цим Законом;

до 1 березня 2001 року разом з Національним банком України розробити проект Закону України про особливості кредитування сільського господарства;

подати у 2002 році на розгляд Верховної Ради України пакет проектів законодавчих актів України щодо подальшого розвитку сільського господарства;

розробити у 2001 році для агропромислового комплексу України положення про визначення нормативних витрат, встановлення заставних цін та порядок ціноутворення з урахуванням норми прибутку;

запровадити механізм, яким передбачити збільшення видатків державного бюджету на дотацію сільськогосподарських товаровиробників пропорційно підвищенню податкового тиску на них у разі внесення змін до діючої системи оподаткування;

у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про плату за землю» щодо встановлення єдиного порядку сплати земельного податку власниками землі та землекористувачами;

встановити, починаючи з 1 січня 2001 року, для підприємств – виробників тютюнової продукції кількісний вміст ферментованого тютюну, вирощеного в Україні, диференційований за роками до річної потреби підприємств з урахуванням досягнення 10 відсотків у 2004 році;

внести зміни до Закону України «Про банки і банківську діяльність» у частині пільгового оподаткування щодо частки прибутку банків пропорційно питомій вазі ресурсів, спрямованих ними в сільське господарство, у загальному обсязі.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 18 січня 2001 року.
№ 2238–III.

! У номер

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про врегулювання заборгованості за бюджетними позичками, наданими державним та іншим сільськогосподарським підприємствам усіх форм власності і господарювання через обслуговуючі, заготівельні і переробні підприємства, та реструктуризацію заборгованості зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) переробних підприємств агропромислового комплексу

Стаття 1. Зменшується заборгованість державних та інших сільськогосподарських підприємств усіх форм власності і господарювання, а також обслуговуючих, заготівельних та переробних підприємств, з якими такі сільськогосподарські підприємства уклали угоди на закупівлю зерна до державних ресурсів за державним замовленням (контрактом), станом на 1 січня 2000 року за отримані ними в 1994—1999 роках бюджетні позички, включаючи грошові аванси та натуральні насіннєві і фуражні позички, зерно державних ресурсів та державних резервів, використане для придбання матеріально-технічних ресурсів, крім заборгованості за отриману імпортну техніку, коштів, використаних не за цільовим призначенням, та сум, що підлягають списанню відповідно до вимог статті 2 Закону України «Про списання заборгованості зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) платників податків у зв'язку з реформуванням сільськогосподарських підприємств», на суму заборгованості держави перед сільськогосподарськими підприємствами, пов'язаної з будівництвом об'єктів соціально-культурного призначення на селі у 1995—2000 роках, а також заборгованості за зерно, поставлене ними в рахунок державного замовлення (контракту) до державних ресурсів, і витрат на його доставку до заготівельних підприємств.

Стаття 2. Реструктуризується на 8 років з виплатою щороку рівними частинами починаючи з 1 січня 2004 року решта заборгованості державних та інших сільськогосподарських підприємств усіх форм власності і господарювання, не врегульованої відповідно до статті 1 цього Закону, а також обслуговуючих, заготівельних та переробних підприємств, з якими такі сільськогосподарські підприємства уклали угоди на закупівлю зерна до державних ресурсів за державним замовленням (контрактом), станом на 1 січня 2000 року за отримані ними в 1994—1999 роках бюджетні позички, включаючи грошові аванси та натуральні насіннєві і фуражні позички, зерно державних ресурсів та державних резервів, використане для придбання матеріально-технічних ресурсів, крім заборгованості за імпортну техніку, коштів, використаних не за цільовим призначенням, та сум, що підлягають врегулюванню відповідно до вимог статті 1 цього Закону і статті 2 Закону України «Про списання заборгованості зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) платників податків у зв'язку з реформуванням сільськогосподарських підприємств».

Стаття 3. Реструктуризуються на п'ять років з виплатою щороку рівними частинами починаючи з 1 квітня 2001 року суми заборгованості зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) до бюджетів усіх рівнів, державних спиртових, лікеро-горілчаних заводів концерну «Укрспирт», виноробних і коньячних заводів державної форми власності станом на 1 січня 2001 року.

Зазначеним підприємствам списуються суми заборгованості зі сплати пені, штрафних та фінансових санкцій, нарахованих відповідно до законодавства, станом на 1 січня 2001 року.

Стаття 4. Реструктуризується згідно із статтями 2 і 3 цього Закону заборгованість підприємств, визначених у цих статтях, які не мають поточної заборгованості зі сплати внесків до Пенсійного фонду України у 2001 році.

Стаття 5. Відноситься на зменшення заборгованості за бюджетними позичками 1995—1997 років, наданими заготівельним підприємствам для закупівлі зерна до державних ресурсів, різниця між ціною придбання зерна та ціною його реалізації (за вирахуванням витрат на зберігання і реалізацію) і курсова різниця, що виникла при проведенні розрахунків з оптовими постачальниками мінеральних добрив та пально-мастильних матеріалів за окремими рішеннями Уряду.

Стаття 6. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним державним адміністраціям разом з регіональними комісіями з питань проведення санації підприємств агропромислового комплексу, обласними державними податковими адміністраціями, органами Державного казначейства України за місцезнаходженням державних та інших сільськогосподарських підприємств усіх форм власності і господарювання, а також обслуговуючих, заготівельних та переробних підприємств, з якими такі сільськогосподарські підприємства уклали угоди на закупівлю зерна до державних ресурсів за державним замовленням (контрактом), внести у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом Міністерству аграрної політики України пропозиції про визначення переліку підприємств і відповідних сум заборгованості, що підлягають врегулюванню згідно із статтями 1—5 цього Закону.

Міністерство аграрної політики України приймає з урахуванням зазначених пропозицій за погодженням з Кабінетом Міністрів України рішення про врегулювання сум заборгованості згідно із статтями 1—5 цього Закону.

Стаття 7. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України в місячний строк розробити механізм і передбачити джерела погашення заборгованості держави, не врегульованої цим Законом, перед сільськогосподарськими підприємствами, пов'язаної з будівництвом об'єктів соціально-культурного призначення на селі у 1995—2000 роках, а також заборгованості за зерно, поставлене ними в рахунок державного замовлення (контракту) до державних ресурсів, і витрат на його доставку до заготівельних підприємств.

3. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про списання та реструктуризацію заборгованості сільськогосподарських товаровиробників і заготівельних підприємств за отриманими бюджетними позичками» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48 ст. 414).

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 18 січня 2001 року.
№ 2237—III.

Закон друкується з комп'ютерного набору Укрінформ

Правління ЗАТ «Страхова компанія «ВЕЛЕС»
повідомляє, що загальні збори акціонерів Товариства відбудуться 29.03.2001 р. о 15 годині за адресою: 04080, м. Київ, вул. Набережно-Лугова,9.

Порядок денний:

1. Звіт правління ЗАТ «Страхова компанія «ВЕЛЕС» про підсумки роботи товариства у 2000 році. Розподіл прибутку та виплата дивідендів.
2. Звіт ревізійної комісії ЗАТ «Страхова компанія «ВЕЛЕС» про результати перевірки фінансово-господарської діяльності правління товариства у 2000 році.
3. Різне.

Зауваження щодо порядку денного просимо завчасно повідомити за телефоном **251-24-41** та підтвердити письмово.

Акционерное общество «Жилстрой-2»
сообщает, что 12 апреля 2001 г. в 15.00 в актовом зале по адресу: г. Харьков, ул. Клочковская, 343-а состоится общее собрание акционеров.

Повестка дня:

1. Результаты производственно-хозяйственной деятельности и финансового состояния АО «Жилстрой-2» за отчетный период, основные направления развития на 2001 г.
2. Утверждение отчета ревизионной комиссии.
3. Отзыв и избрание членов Совета.
4. Отзыв и избрание членов ревизионной комиссии.

Начало регистрации участников в 13.00.
Справки по телефону: (0572) 40-91-40.

Ліквідується
Глибоцька госпрозрахункова гуртово-торгова база Глибоцької райспоживспілки
(ід. код 01707687).
Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення за адресою: Чернівецька обл., смт Глибока, вул. Першотравнева,56-а».

ВСЕУКРАЇНСЬКА WEB - ОЛІМПІАДА СТАРШОКЛАСНИКІВ

МАТЕМАТИКА
ОСНОВИ ЕКОНОМІКИ
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ
ІНФОРМАТИКА
ОСНОВИ ПРАВА
ІНОЗЕМНІ МОВИ

Конкурсні завдання в мережі Інтернет
www.nam.kiev.ua

Переможцям - цінні призи
e-mail: office@nam.kiev.ua

18 квітня 2001 року відбудуться збори акціонерів АТ «Укрліфт» з порядком денним:

1. Звіт Правління про результати господарської діяльності АТ «Укрліфт» та його дочірніх підприємств за 2000 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії про результати перевірки фінансової діяльності АТ «Укрліфт» за 2000 рік.
3. Звіт Спостережної ради про свою роботу за 2000 рік.
4. Затвердження балансу АТ «Укрліфт» за 2000 рік і порядку розподілення прибутку.

Реєстрація учасників зборів з 9.00 до 10.00 18 квітня 2001 року за адресою: м. Київ, вул. Б. Хмельницького,52-б.
Початок зборів о 10.00.
Телефон для довідок: 224-59-01.

ОАО «Енакиевский металлургический завод»
объявляет о проведении ежегодного отчетного собрания акционеров, которое состоится 10 апреля 2001 г. в ДК им. «40-летия Победы» по адресу: Донецкая обл., г. Енакиево, пл. Ленина, 5 в 14.00 со следующей повесткой дня:

1. Отчет о работе ОАО «Енакиевский металлургический завод» за 2000 год.
2. Отчет ревизионной комиссии ОАО «Енакиевский металлургический завод» за 2000 год.
3. О внесении дополнений в Устав ОАО «Енакиевский металлургический завод».
4. О передаче ведения реестра собственников именных ценных бумаг ОАО «Енакиевский металлургический завод» другому реестродержателю.

Совет ОАО «Енакиевский металлургический завод»

Арбітражним судом Чернігівської області (16000, м. Чернігів, вул. Леніна, 20) порушено справу про банкрутство закритого акціонерного товариства «Бахмацький завод продовольчих товарів», 16500, Чернігівська область, м. Бахмач, вул. Мечнікова, 3, р/р 26009300128002 в Бахмацькому відділенні банку «Україна».

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дати публікації оголошення.

Відкрите акціонерне товариство
«Радомишльський хлібозавод»
повідомляє про зміни, які відбулися у персональному складі службових осіб товариства.
Згідно з рішенням спостережної ради від 6 листопада 2000 року головою правління призначено Сінька Олександра Вікторовича, який до цього працював техноруком.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою ТОВ Торговий Дім «Кампус Коттон клаб» порушив справу № 24/106-б про банкрутство АТЗТ «Корпія» (м. Київ, вул. Ушинського, 21, п/р 26001301360371 в Залізничному відділенні Промінвестбанку України в м. Києві, МФО 322153, код ЄДРПОУ 24597221).

Розпорядник майна: Пальшин Олександр Юрійович (ліцензія № 161).

Адреса: 03113, м. Київ, пр. Перемоги, 57, 10 поверх.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу про банкрутство юридичної особи: ТзОВ «Галбук» № 7/129-21/220 (м. Львів, вул. Дунайська, 1/42, р/р 26001238358001 в ЗГРУ КБ «Приватбанк»).

Претензії приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) 01 лютого 2001 року по справі № Б26/44-1 ввів процедуру розпорядження майном закритого акціонерного товариства «Стрічка» (53400, Дніпропетровська обл., м. Марганець, вул. Промислова, 1; р/р 26008156002001 в Нікопольській філії КБ «Приватбанк», МФО 305891, код ЄДРПОУ 20265373).

Розпорядником майна призначено Гришина М. А. (ліцензія № 000086, видана 13.01.2000 р.), тел./ф. (0562) 37-23-84.

Пропозиції санаторів та вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування повідомлення.

До уваги акціонерів

Правління ВАТ «Гуляйпільський завод «Сільмаш» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 06 квітня 2001 року об 11.00 в приміщенні актового залу ВАТ «Сільмаш» за адресою: 70200, м. Гуляйполе Запорізької області, вул. Шевченка, 18.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати роботи товариства за 2000 рік та основні напрями розвитку на 2001 рік.
2. Звіт голови спостережної ради.
3. Звіт голови ревізійної комісії.
4. Затвердження річного звіту і балансу.
5. Вибори спостережної ради.

Початок реєстрації акціонерів та їх представників з 8.00 до 10.00. Для участі у зборах при собі мати документ, який посвідчує особу, доручення на право участі у зборах (для представників акціонерів).
Довідки за телефоном: (06145) 4-12-21.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (95000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 2-19/197-2001 о банкротстве Открытого акционерного общества «Славутич-Крым», код ЕГРПОУ 00290943 (96528, Крым, Сакский район, пос. Каменоломня, ул. Фестивальная, 23-А, счет № 2600831161001 в Евпаторийском филиале АКБ «Укрсоцбанк», МФО 324076). Распорядителем имущества должника назначен Чернявский В. К., лицензия № 078.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражним судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу про банкрутство юридичної особи: ПП «Львівмет» № 7/142-21/238 (м. Львів, вул. Полуботка, 15/104, р/р 26003278237001 в ЗГРУ КБ «Приватбанк»).

Претензії приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбітражним судом Львівської області порушено справи про банкрутство за заявами ДПІ Львівської області до:

1. ТзОВ «Науково-виробничого підприємства «ІНЖЕКОГАЗ» (79021, м. Львів, вул. Виговського,73/6), р/р 26001015230 в Скнилівській філії АТ «ЗУКБ», МФО 325042, справа № 7/130-23/143.

Розпорядник майна арбітражний керуючий, ліцензований спеціаліст Іваницький В. А. (ліцензія № 136, видана 26.10.2000 р.).

2. Перемишлянське міське споживче товариство (81200, Львівська область, м. Перемишляни, вул. Галицька,5а), р/р 26006400452001 в Перемишлянському ТВБВ Львівської дирекції банку «Україна», справа № 7/276-23/253.

Розпорядник майна арбітражний керуючий, ліцензований спеціаліст Градюк О. І.

3. ВАТ «Червоноградська Автобаза № 2» (80100, Львівська область, м. Червоноград, вул. Промислова,2), р/р 26009301400548 в Червоноградському відділенні АК «ПІБ», справа № 7/229-23/224.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого ліцензованого спеціаліста Боброва В. Р. (ліцензія № 000040 видана 31.12.1999 року).

4. АВПП «Червоноградсервіс» (80100, м. Червоноград, Львівська область, вул. Сокальська,1), р/р 2600930130 в Червоноградському відділенні Ощадбанку № 7856, справа № 7/230-23/223.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого ліцензованого спеціаліста Боброва В. Р. (ліцензія № 000040 видана 31.12.1999 року).

Арбітражний суд Львівської області приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня публікації цього оголошення за адресою: 79010, м. Львів, вул. Личаківська,81.

Спільне підприємство з іноземними інвестиціями у формі товариства з обмеженою відповідальністю **«НІКО Україна»**, ідент. код 14345406, повідомляє про зменшення статутного фонду. Претензії приймаються за адресою: 58018, м. Чернівці, вул. Головна, 265-В, тел. 585-210.

Представництво інтересів *в процедурі* ***банкрутства*** *(розпорядження майном, санація, ліквідація)*
ЗАТ «Валютний Дім «SG» т. 5735922, 5735832, 5740792.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) порушив справу № Б/2-194/97 про банкрутство Павлоградської торгово-оптової бази РСС м. Павлоград. Юридична адреса: м. Павлоград Дніпропетровської області, вул. Прибера, 2, р/р 26007201232001, МФО 305103, ЗКПО 01746658 в обласній дирекції АПБ «Україна» м. Дніпропетровська.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

СМУ-10 Акционерного товарищества — Фирмы «Укргазстрой»
приглашает на работу:

- Высококвалифицированных электросварщиков РДС 6 разряда.
  Зарплата: 600 — 800 гривен.
- Бригадиров монтажно-сварочных бригад по строительству магистральных газонефтепроводов.
  Зарплата: 700 — 800 гривен.

Работа на трассе вахтовым методом (20 дней работа, 10 дней отдых) в районе г. Кодыма, г. Южный.
Оплачиваются командировочные.
Иногородним приезжать по предварительному согласованию.
Обращаться: 65007, г. Одесса, ул. Малая Арнаутская, 85, тел. 22-65-18.

Арбітражний суд м. Києва Постановою від 15.02.2001 р. по справі № 24/596-б визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Полюс» (04074, м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6, ІК № 14309043, р/р № 26000300020701 в Мінській філії АКБ «Київ, МФО 320605) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ВАТ «Полюс» призначено Щербаня Олексія Миколайовича (Ліцензія № 000165 від 02.02.2000 р. видана Агентством з питань банкрутства), тел. (044) 430-36-23, 430-36-82.

Арбитражный суд Днепропетровской области постановлением от 9.01.2001 г. объявил ОАО «Днепродзержинская швейная фабрика», идентификационный код 05502692, почтовый индекс 51931, г. Днепродзержинск, ул. Спортивная,36 банкротом и открыл ликвидационную процедуру.

Ликвидатором назначен Талан Л. Г. (0562) 92-53-18; 49000, г. Днепропетровск, а/я 1503.

Європейський транзит: шляхом економічної доцільності чи політики?

23 лютого у Варшаві відбудеться міжнародна конференція з питань майбутніх газопоставок до європейських країн.

На конференції, організованій за ініціативою прем'єр-міністра Польщі Єжи Бузека, обговорюватимуть усі можливі шляхи поставок енергоносіїв до Європи, зокрема через Україну та в обхід її території.

Напередодні цього форуму свій погляд на проблему європейського транзиту викладає голова підкомітету з питань газової промисловості Комітету ВР з питань ПЕК, ядерної політики та ядерної безпеки Іван ДІЯК.

1. Економія — один мільярд кубометрів газу

Українська газотранспортна система (ГТС) є однією з найпотужніших на Європейському континенті. Загальна довжина — 35,6 тисячі кілометрів, з них магістральні газопроводи — 12,6 тис. км. Щорічна пропускна спроможність ГТС становить 290 млрд. куб. м природного газу на вході і 170 на виході.

З метою підвищення ефективності та надійності застосовуються сучасні технології діагностики та ремонту газопроводів без зміни технологічного режиму транспортування газу: обстежено більш як 1200 км газопроводів з допомогою внутрішньотрубних дефектоскопів та відремонтовано дефектні ділянки.

На 71 компресорній станції (КС) ГТС України працює 708 газоперекачувальних агрегатів потужністю 5,5 тис. мегават. «Нафтогаз України» здійснює програму з реконструкції КС, яка передбачає заміну 197 технічно застарілих газотурбінних двигунів на сучасні двигуни українського виробництва ВО «Зоря» та АТ «Мотор-Січ». Крім підвищення надійності транспортування газу, це дозволить економити близько 1 млрд. кубометрів паливного газу щорічно. На сьогодні проведена заміна на 30 агрегатах.

Поряд із реконструкцією і модернізацією об'єктів газотранспортної системи тривають роботи з її розширення.

Зокрема, протягом 1991—2000 років було побудовано і введено в експлуатацію 5,1 тисячі км магістральних газопроводів і газопроводів-відводів, 9 компресорних цехів загальною потужністю понад 400 МВт. Це стосується і транзитних потужностей (газопроводи Торжок—Долина, Хуст—Сату-Маре, компресорні станції на газопроводі «Прогрес»), і магістральних газопроводів для транспортування газу внутрішнім споживачам.

2. Україна — континентальне газосховище

Якість транзитних послуг підвищує використання підземних газосховищ (ПГС): «Нафтогаз України» експлуатує 13 ПГС загальною ємністю 34,5 млрд. кубометрів.

Сховища підземного зберігання газу цілком покривають внутрішні потреби України, а також забезпечують надійність транзиту газу в країни Західної Європи: в останні роки можливості сховищ використовуються лише на 45—55%. Завершення облаштування Пролетарського ПГС і його розширення на 4 млрд. куб. м дасть можливість поліпшити якість транзитних послуг для Балканських країн. Створення на базі ПГС, розташованих в Західному регіоні України, євросховищ, могло б стати, у разі скорочення поставок, надійним засобом страхування і споживачів Центральної і Західної Європи, і України. Надання послуг зі зберігання газу для зацікавлених європейських партнерів, на наш погляд, — раціональний крок на шляху європейської економічної інтеграції.

3. Не економічна доцільність, а політика

Для реалізації положень Угоди між урядами України і Російської Федерації від 18 січня 1994 року в листопаді 1997 року було створено і спільне україно-російсько-турецьке підприємство — закрите акціонерне товариство «Газтранзит». Головною метою створення ЗАТ «Газтранзит» є реалізація програми з фінансування, будівництва та експлуатації нових газотранспортних систем, які збільшать транзитні можливості України в напрямку Туреччини та країн Балканського регіону. За угодою між Україною і Росією, обсяг транзиту російського газу через Україну в країни Європи в 2005 році повинен становити 143,8 млрд. куб. м, у тому числі в балканському напрямку — 36,7 млрд. куб. м. Проект збільшення транзиту газу в зазначеному напрямку через територію України є найекономічнішим і може бути швидко реалізований.

Завершується робота над першим етапом проекту — будівництвом компресорної станції Тарутине потужністю 50 МВт на діючому газопроводі Ананьїв—Тирасполь—Ізмаїл, яка дасть змогу збільшити пропускну спроможність системи на 3,9 млрд. куб. м на рік. Ведеться підготовка до другого етапу проекту — будівництва Трансбалканського газотранспортного коридору, який передбачає спорудження другої нитки газопроводу Ананьїв—Ізмаїл завдовжки 389 км, що дасть змогу збільшити транзитні можливості на 7,6 млрд. куб. м на рік. Проект фінансується за рахунок кредитів Європейського банку реконструкції та розвитку. Участь у проекті російської і турецької сторін стане гарантом стабільної роботи цієї газотранспортної системи.

Будівництво чотирьох КС на газопроводі Торжок—Долина збільшить подачу газу з Росії в бік Словаччини з 3,5 до 28 млрд. куб. м на рік. Цей варіант, порівняно з іншими, без сумніву, видається економічно та технологічно привабливим.

Крім цього, є система газопроводів Івацевичі (Білорусь)—Долина, яка протягом останніх десяти років працює із завантаженням до 30% проектної потужності. Повне її завантаження — це транспортування 29,5 млрд. куб. м газу на рік, що приблизно дорівнює обсягам транспортування російського газу газопроводом Кобрин—Жешув—Капушани, будівництво якого планується ВАТ «Газпром». Росія також втілює проекти постачання газу в Європу і Туреччину в обхід України (Ямал—Європа та «Блакитний потік»). Доцільність цих проектів аргументується і необхідністю збільшення обсягів поставок газу, і ненадійністю української ГТС. На мою думку, немає жодних підстав вважати ГТС України ненадійною. Навпаки, її технічний стан дозволяє збільшити обсяги транзиту на 35%. А якщо реалізувати кроки, про які йшлося вище, то й на більші обсяги.

4. Перспективи поставок норвезького газу

З точки зору диверсифікації джерел надходження енергоносіїв в Україну, досить привабливою є перспектива поставок природного газу з норвезьких родовищ у Північному морі.

Нині тривають успішні переговори з Норвегією щодо подачі газу до Польщі. Норвегія готова побудувати газопровід до Польщі за умови подачі по ньому не менш як 10 млрд. куб. м газу на рік. Але Польщі потрібно лише 5 млрд. куб. м на рік, тому вона шукає потенційних споживачів норвезького газу в сусідніх країнах. Однією з цих країн може бути Україна.

Побудувавши газопровід через територію Польщі як варіант паралельно існуючому нафтопроводу Гданськ—Плоцьк—Адамова Застава і далі — в одному коридорі з перспективним нафтопроводом Броди—Плоцьк (Адамова Застава) з виходом до КС «Ковель» або КС «Сокаль» газопроводу Івацевичі—Долина, Україна матиме додаткове джерело газопостачання.

Норвезький газ можна закачувати в західноукраїнські підземні сховища і частково використовувати в регіоні, а також по схемі заміщення російського експортного газу, що використовується в інших регіонах України. Крім того, наявними газопроводами норвезький газ транзитом через Україну може подаватися до Угорщини, Словаччини, Румунії, Чехії та інших країн.

Ще один варіант диверсифікації передбачає транспортування в Україну іранського газу.

5. Нафтотранспортна система — надійна

Система магістральних нафтопроводів України складається з двох нез'єднаних між собою частин завдовжки 3850 км, які експлуатують ДАТ «Придніпровські магістральні нафтопроводи» (2310 км) і ДАТ «Магістральні нафтопроводи «Дружба» (1540 км). На нафтопроводах — 31 нафтоперекачувальна станція (НПС) загальною потужністю 355 тис. кВт. Загальна ємність резервуарного парку становить майже 800 тис. куб. м. Нафтопровідна система забезпечує своєчасне виконання контрактів із транспортування російської і казахської нафти на українські НПЗ, транзиту нафти на експорт, а також транспортування нафти власного видобутку. За останні роки обсяги транспортування нафти українськими нафтопроводами становлять у середньому 64—66 млн. тонн на рік. Експортний транзит — 53—55 млн. тонн на рік. Для власних нафтопереробних заводів — 11—13 млн. тонн на рік. Фактична пропускна спроможність нафтопроводів ДАТ «МН «Дружба» і ДАТ «Придніпровські МН» на вході в Україну на даний момент становить до 100 млн. тонн на рік, і на виході з України — 67,2 тонн млн. на рік.

З 1992-го до 2000 року експортний транзит нафти через Україну збільшився з 41,1 млн. тонн до 56,3 млн. тонн (+37%), що свідчить про технічну здатність українських нафтопроводів нарощувати обсяги перекачки.

Технічні можливості дають змогу збільшити експортний транзит нафтопроводом «Дружба» на 5—7 млн. тонн, і українською ділянкою нафтопроводу Лисичанськ—Тихорецьк—Новоросійськ — на 4—6 млн. тонн.

6. Шукаючи броду

Щоб диверсифікувати постачання нафти в Україну, ведеться будівництво нафтопроводу Одеса—Броди діаметром 1020 мм, завдовжки 667 км, і морського нафтоперевалочного комплексу «Південний» (МНПК «Південний») біля Одеси. Реалізація цього проекту (потужність першої черги української частини Євро-Азіатського нафтотранспортного коридору (ЄАНТК) — 9 млн. тонн нафти на рік) сприятиме інтеграції України до ЄС, забезпечуючи надходження каспійської нафти на європейський ринок.

Готовність МНПК «Південний» становить 25%. Щоправда, темпи будівельних робіт, порівняно з попередніми роками, на цьому об'єкті з початку 2000 року зросли у 6 разів. Для виготовлення 10 резервуарів ємністю 20 тис. куб. м закуплено 96% металопрокату, з яких 71% вже змонтовано. На причальних та портових спорудах завершено роботи з днопоглиблення, берегопониження та природоохоронних заходів тощо.

На будівництві нафтопроводу Одеса—Броди із загальної довжини 667 км зварено 584 км труб (87,6%). З них підготовлено до експлуатації 481 км (72,1%). Це дає реальну можливість ввести в експлуатацію першу чергу української частини Євро-Азіатського нафтотранспортного коридору у четвертому кварталі 2001 року, як і заплановано.

Зокрема, державний бюджет на 2001 рік передбачає видатки на добудову першої черги української частини Євро-Азіатського нафтотранспортного коридору в сумі 195,4 млн. грн. Решту коштів — з прибутку ДАТ «МН «Дружба» і ДАТ «Придніпровські МН».

Виходячи з географічного розташування України та з огляду на порівняно невисоку вартість будівництва української частини ЄАНТК, передбачається, що сумарний тариф на транспортування нафти в країни Центральної і Західної Європи за маршрутом Баку—Супса—Одеса—Броди—Адамова Застава—Гданськ буде мінімальним —на 10—15 дол. США нижчим, ніж за іншими маршрутами. Цей чинник є особливо важливим за умови, коли європейський ринок схильний до щорічного зростання попиту в середньому на 2—2,5%, а обсяги нафтопереробки за ним не встигають. Реалізація вказаного проекту дає змогу сподіватися на підвищення рівня інвестиційної привабливості НПЗ України і на життєздатність наступних варіантів транспортування нафти:

1. Баку—Супса—Одеса—Броди—Адамова Застава—Гданськ (запланований як реверсивний із можливістю постачання нафти з північної Європи на українські НПЗ).

2. Баку—Супса—Одеса—НПЗ України — нафтопродукти для споживачів України та інших країн Європи.

На мою думку, також потрібно брати до уваги, що, за прогнозами, до 2010 року обсяги видобування нафти в Каспійському регіоні зростуть більш як на 50 млн. тонн. Якнайшвидша підтримка зацікавлених країн у реалізації української частини ЄАНТК, у тому числі і укладенням взаємовигідних договорів на транзит і постачання каспійської нафти через Україну, сприятиме послабленню залежності європейського ринку нафтопродуктів від постачання нафти з країн ОПЕК, а також його стабілізації за рахунок підвищення рівня конкуренції.

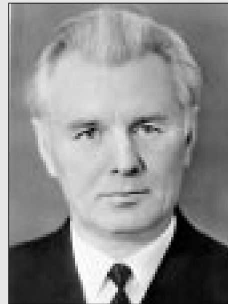
Транзит газу можна збільшити на 35 відсотків

! У номер

■ *Дата*

Щоденники лубенського Езопа

21 лютого виповнюється 80 літ з дня народження відомого нашого письменника Володимира МАЛИКА.

«Всі свої найголовніші твори я писав з однією метою — виправити духовний хребет нашого народу», — так записав у щоденнику сам письменник, чиї книги відкрили нам приховану правду історії. Змушений за тоталітаризму писати «езоповою» мовою і переважно для дітей та юнацтва, Володимир Кирилович формував душі тих, кому випало будувати суверенну Україну.

Звернімося знову до щоденника В. Малика: «Вірю: читати «Таємний посол» легко, а як важко я його писав! Передусім не було впевненості, що його надрукують. Далека історія, козацтво —кому це було потрібно в 60-ті роки? Владі? Ні, вона робила все, щоб народ наш забув свою історію, навіть свою назву. Видавцям? Кожен боявся за своє місце. Читачам? Я не знав, чи є ще в Україні ті, хто цікавиться рідною історією. Так було все задушено, пригнічено, що, здавалося, страх сковав уста і душу народу. Але працював одержимо. Хотілося хоч трішки розбудити, розтривожити той всенародний сон, щоб люди згадали своїх предків, свою історію, свою мову... Особливо було важко в 70-ті роки, коли почалося гоніння на історичну літературу, але все витримав — написав...».

А витримати було нелегко. «Обвинувачували в тому, що «козак здружився з ляхом», мовляв, такого бути не могло. А ще в тому, що нібито я затушовував класові суперечності на Січі, — і це на основі однієї, та й то обірваної цитати...», — пригадував він.

Нині це звучить абсурдно, а в ті роки було серйозно! І саме тоді в тихих, провінційних Лубнах Володимир Малик писав роман «Князь Кий» і переконував сучасників, що наше коріння значно глибше і могутніше, ніж того хотілося б декому. «Я хотів показати наші корені. Русь — це ми, ми! Це Київська земля, це підмурок України. Це наша історія, незаконно присвоєна «північним братом».

Інші його романи присвячені трагічним періодам історії України: князівським чварам, невдалому походу Ігоря («Червлені щити», «Князь Ігор»), Батиєвому погрому («Горить свіча»), рокам кріпосниці Катерини («Чумацький шлях»). Вони об'єднані єдиним сюжетом — сюжетом боротьби нашого народу за незалежність.

«... Вірю я, що відродимося знову! Рано чи пізно відродимося, розправимо крила! В цьому моя віра!»

Цієї віри вперто не помічали дослідники творчості письменника. Та те, про що мовчали в рецензіях фахівці, чудово розуміли мільйони вдячних читачів.

Почесті, премії та відзнаки мало хвилювали його: «Тягаря слави я і досі не відчуваю. Та це мені і не потрібно, аби лише видавали мене та читали — і це в якійсь мірі допоможе духовному відродженню нашого затурканого народу. А для мене це головне».

Ігор КОЗЮРА,
Валерій КОЗЮРА.

P. S. Автори щиро вдячні вічній Музі Майстра — Галині Леонтіївні та його синові Олександру Сиченку за надану можливість ознайомитися із щоденниками і спогадами письменника. Віримо, що незабаром спогади Володимира Малика вийдуть у світ окремою книгою.

■ *Фотофакт*

У Луганському інституті внутрішніх справ відкрито музей історії краю.

Фото Володимира ЛІСНОГО.

Місто не спить

Нічний репортаж

Журналісти «ГУ» на безсоння не страждають. Іноді навіть навпаки. Проте сила професійного інтересу до нічного життя столиці сильніша за притягання до м'якого дивана. А відтак загорілися ми бажанням розповісти про нічне місто. Про тих, хто нас перевозить, охороняє, лікує тощо. Отже,

1. Вокзал для двох, трьох... сотень

У народі кажуть, що залізничний вокзал — місце прибуткове. Бо розраховане переважно на довірливих та добреньких пасажирів. І, звісно, на заможних. На зразок індійського принца, якого дорогою до Києва охмурила наша «роксолана». А на під'їзді до столиці, підсипавши клофеліну в каву, безжалісно обібрала.

Пізнього вечора ми приїхали до головних воріт столиці. Неподалік входу на вокзал юрмилися підлітки. Один із них з гармошкою стояв осторонь і підраховував денний заробіток.

— Майже 140 гривень, — відзвітував він, напевно, своєму старшому братові, віддаючи «музичний гонорар».

Твердження, що вокзал починається з каси — вночі неправильне. Ніякого пожвавлення, черг чи то нав'язливих послуг перекупників квитків із 200-відсотковою накруткою ми не помітили.

Кіоски, аптека, розкішні троянди, вже вчорашні тортики. Кафе, кафе, кафе...

— На жодному вокзалі великого міста ви не знайдете справжніх шашликів зі свинини! — рекламував перед нами свій товар бородатий продавець.

І ми таки купилися, тобто купили. Правда, на справжні вони не «потягнули». Довелося тішитися тим, що їх приготував справжній виходець з Кавказу.

Прямуємо до зали очікування для іноземців. Тут за 90 копійок можна просидіти всю ніч. Ніяких тобі бомжів і місця доволі. Проте, як на нас, занадто там сумно. Ось у загальному — романтика.

Безкоштовний зал нагадує зруйнований мурашник. Через годину-другу він став схожий на якийсь сільськогосподарський міні-склад. Коробки, «кравчучки», мішки... Це мешканці приміських сіл приїхали підгодовувати киян. Кому пощастило — зайняли сидіння або лягли на підлогу біля батареї. Інші —спали на підвіконнях. До слова, біля входу до термінала жінки пропонували різноманітне житло —від 60 гривень за кімнату до 20 доларів за квартиру. Та це «човникам» не по кишені. Як і послуги таксі.

Бомжі й любителі чужих речей намагалися втиснутися між клунками. Та їх енергійно проганяли пильні господарі. Зате безпритульних у вокзальному «кінопалаці» не чіпають — там вони пускають на вітер випрошені за день гроші. А їх, як зізнався маленький Роберт, — від 20 гривень.

Якоїсь миті здалося, що правоохоронців побільшало. Вони прискіпливими поглядами вивчали знайому і незнайому публіку. Бомжів, циган, п'яниць тягли до кімнати міліції, у підозрілих перевіряли документи.

Як розповів нам заступник начальника лінійного управління на станції «Київ-пасажирський» Артур Марін, протягом доби на 400-кілометровому відрізку залізничного шляху затримують до 80 осіб, яких до ранку утримують за гратами. Переважно за дрібне хуліганство, наркотики, крадіжки...

У медпункті горіло світло протягом ночі. Черговий лікар на нашу скаргу на сердечний біль зміряв тиск і... порекомендував купити ліки у вокзальній аптеці.

— У вас же ще не критичний стан. До нас звертається близько ста хворих, але всім допомогти ми не можемо.

... О п'ятій ранку на наших очах «пакували» у «воронок» затриманих правопорушників.

— За що? — поцікавилися у сержанта міліції.

— А так. Виконуємо план, — пожартував змучений безсонням, але при доброму настрої міліціонер.

Підбадьорені черговою порцією кави, ми поїхали відсипатися. Наступну ніч ми вирішили поїздити в таксі.

Наталя ЯРЕМЕНКО,
Богдан ДОВНИЧ.

Щодоби із Центрального залізничного вокзалу відходять 116 пар потягів (серед яких 56 пар — транзитні), вокзал обслуговує приблизно 500 тисяч осіб.

Цю «секретну» інформацію ми отримали не від залізничників. Вони тримають її чомусь за сімома замками, нехтуючи Закон і здоровий глузд.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Сільські новини

Киросинові пристрасті

Так, з усіх сил розмахуючи кадилом, курять фіміам про сільське благополуччя деякі запопадливі місцеві засоби масової інформації. Правди ніде діти. Більшість рожевощоких угодованих сільських маркіз і маркізів, яким удалося втриматися біля керма реформованих КСП, як і раніше продовжують раювати. Не можуть, скажімо, поскаржитися на злидні ні сільський голова із села Боровенька Лебединського району Володимир Кальчеман, ні тамтешній голова сільськогосподарського ТОВ «Вікторія» Лідія Соболь. Втім, вони й не нарікають на долю, на відміну від своїх виборців та пайовиків.

Мова передусім іде про мешканців віддаленої Бурівки, в якій живуть лише самі пенсіонери — 68 чоловік. У час голодних реформ тільки й світла було в їхніх віконцях, що телевізор. Проте й цю радість у середині грудня забрали зальотні монтажники, які за одну ніч демонтували на околиці 22 прольоти електролінії.

— Відтоді живемо при свічках та олійних каганцях, —скаржилася першому заступникові голови Лебединської райдержадміністрації Павлу Шкурці депутат Боровеньківської сільради Наталя Діденко.

— Але ж керосинові лампи набагато ефективніші й економічніші за свічку, — здивовано зауважив Павло Михайлович.

— Що правда, то правда, — погодилася відвідувачка. — Та де його взяти, той керосин, і чим привезти на наш хутір? Від Бурівки до центральної садиби 8 кілометрів, до шляху на Лебедин — 6 кілометрів з гаком... Жодному з бурівських пенсіонерів здійснити такий «турпохід» не під силу. А транспорту, навіть в одну кінську силу, ні в кого немає.

— Звернулися б до керівника «Вікторії», нехай би завезла керосин чи автомашину виділила.

— Зверталися й не раз до Соболь, але вона питання так і не вирішила. Втім, на її допомогу ми й не розраховували.

Ось і вся історія. Завдяки Павлу Шкурці цього разу бурівським пенсіонерам завезли цілу бочку керосину. А хто подбає про них наступного разу? Адже допомоги від керівника «Вікторії» і сільського голови їм не варто чекати.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Відсотки на користь соняшнику

П'ятий рік поспіль сільськогосподарський комплекс Донеччини є збитковим. Не став винятком і 2000-й. За прогнозами, річна сума збитків становитиме 73 мільйони гривень. Утім, є й обнадійливі тенденції: якщо в 1999-му із плюсом вийшло одне підприємство із шести, то нині, за даними обласного управління статистики, на позитивний фінансовий результат розраховує кожне друге.

Такі зміни фахівці пов'язують насамперед із зростанням рентабельності рослинництва — з 5 до 29 відсотків. Свою роль тут зіграло й підвищення врожайності культур, і зростання цін на соняшник, овочі, цукровий буряк, зерно. Рентабельність соняшнику торік перевищила 51 відсоток. Цифра водночас і обнадійлива, і тривожна, адже в гонитві за прибутками окремі господарства відвели під нього ледь не всі посівні площі. Варто очікувати повторення ситуації і цього року, адже олійна культура є стабільним джерелом надходження «живих» грошей на село.

Із продукції тваринництва вигідне лише виробництво яєць. Реалізація м'яса, молока та птиці залишає господарства у мінусі через низьку продуктивність виробництва та високий рівень витрат.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Земельні паї — пенсіонерам

Наша мама працювала і вийшла на пенсію в с. Рацево Черкаської області. У зв'язку з похилим віком ми забрали її до себе у Дніпропетровськ. Чи має вона право на земельний пай і де?

Е. Пономаренко.

Дніпропетровськ.

Указом Президента України «Про порядок паювання земель, переданих в колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям» від 8 серпня 1995 р. визначається коло осіб, які мають право на земельну частку (пай). До них відносяться і пенсіонери, які раніше працювали в КСП і залишаються його членами відповідно до списку, який додається до державного акта на право колективної власності на землю. Ваша мати має право на земельний пай у тому КСП, де вона працювала до виходу на пенсію, за умови, якщо вона є в зазначеному списку.

Відповідно до законодавства зміна місця проживання не є підставою для відмови у праві на земельну долю (пай).

Наталія ГЕЛЕТКО.

Фотофакт

Науковий співробітник Устимівської дослідної станції рослинництва, що на Полтавщині, Олег Тригуб демонструє нові сорти картоплі, виведені місцевими науковцями. Загалом колекція елітного насіння сільськогосподарських культур тут налічує 22 тисячі зразків.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

Буває і таке

Анонім-брехун запрошує в Байтали

Лист під благопристойним заголовком «Відродімо рідне село!» (за підписом «Віктор Кравчук, колишній сільський депутат, нині пенсіонер», опублікований в одній із всеукраїнських газет ще у жовтні минулого року) став для села Байтали, що в Ананьївському районі на Одещині, стихійним лихом.

Зловмисник запрошував до чудового села, де, за його словами, і роботи високооплачуваної для всіх вистачить, і житла вдосталь, і побутові зручності є, і культура на висоті. Навіть дівчатам файних женихів наобіцяв.

Насправді самі місцеві мешканці роботу не завжди можуть знайти, дитсадок вже давненько не працює, перукарні зовсім немає... Тамтешній сільський голова Віталій Кравчук, працівники сільради ще з острахом позирають на трасу: чи не йде черговий автобус з бажаючими поселитися в їхньому «райському куточку»? Близько сто сімей невдах-переселенців відправили назад. Вислухавши і прокльони. А нові шукачі щастя все їдуть...

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 120041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311032.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець – Верховна Рада України